

29-04-1986

[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

Nr. 17.198/II/P/N

[REDACTED]

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) heeft in vergadering van 13 maart 1986 een klacht behandeld van 9 september 1985 tegen de Dienst Kijk- en Luistergeld, die de betalingsformulieren aan nieuwe vreemde inwijkelingen in de Nederlandstalige faciliteitengemeenten eerst in het Nederlands zou moeten toezenden, en pas na een verzoek hiertoe in het Frans, omdat dit anders geen faciliteit zou lijken, maar een verworven recht, wat niet de bedoeling van de taalwetgeving is geweest.

Zij heeft kennis genomen van Uw brief van 12 februari 1986 waarbij U het volgende mededeelt:

1. Nieuwe houders, ongeacht of het vreemdelingen of anders-taligen zijn, worden in het repertorium ingevoerd in de taal waarin het document is gesteld dat aanleiding geeft tot het invorderen van het bedrag. Naargelang van het geval kan dit zijn: een aankoopverklaring, een brief of een spontane betaling. In elk van die gevallen heeft de houder zijn taalkeuze kenbaar gemaakt. Deze algemene regel geldt voor alle gemeenten en derhalve ook voor de faciliteitengemeenten. Wanneer een houder, eventueel een vreemdeling, verhuist naar een

.../...

ander taalgebied bv. van een eentalig Vlaamse of een eentalig Waalse gemeente naar een faciliteitengemeente, blijft zijn vorige taalinschrijving behouden die immers geacht wordt overeen te stemmen met zijn vroegere taalkeuze, tenware hij bij die gelegenheid zijn voorkeur wijzigt;

2. die houders, al dan niet vreemdelingen, ontvangen de betalingsuitnodiging in de taal die bepaald was door middel van een aankoopverklaring, van een brief of een betaling. Bij ontstentenis van enige aanwijzing ontvangen zij een betalingsuitnodiging in de streektaal;
3. de Dienst Kijk- en Luistergeld is een Centrale Dienst ten opzichte van de taalwetgeving."

x

x x

De V.C.T. stelt vast dat uit deze informatie blijkt dat de toezending van de betalingsformulieren i.c. per definitie aan particulieren geschiedt, wier taalkeuze door deze centrale dienst reeds gekend is.

Overeenkomstig artikel 41, § 1 der S.W.T. moet de Dienst Kijk- en Luistergeld zich derhalve baseren op die reeds gekende taalkeuze van de particulier, om hem het betalingsformulier in de door hem gekozen taal (nl. het Nederlands, het Frans of het Duits) toe te zenden, ongeacht het feit dat hij naar een gemeente met een ander taalstelsel zou verhuisd zijn. Een centrale dienst mag zich immers enkel in de taal van de woonplaats van een particulier tot deze laatste richten, indien er geen enkele aanwijzing bestaat i.v.m. zijn eventuele taalvoorkeur, en dan nog mits toevoeging van een nota bene in de minderheidstaal waarbij op de mogelijkheid gewezen wordt om voor hem bestemde formulieren in zijn taal te krijgen (cfr. het V.C.T.-advies nr. 16.217 van 20.12.1984), ingeval het om een inwoner van een gemeente zou gaan, bedoeld in de artikelen 7 en 8 der S.W.T.

.../...

Tot slot verwijst de V.C.T. nog naar het advies nr. 17.017 van 27/6/1985 waarin zij aan de Minister van Verkeers-
wezen en P.T.T. voorgesteld heeft om op de nieuwe aankoopformulieren
de vermelding "gekozen taal" te vervangen door "door de koper
gekozen taal". Zij is van mening dat het wellicht nog beter ware
rechtstreeks naast de hoofding "aankoopverklaring" te vermelden:
"in te vullen in de door de klant gekozen taal", en aan de
verkopers in Brussel-Hoofdstad (zie het V.C.T.-advies nr. 736 C
van 29/4/1971) en in de gemeenten met een speciale regeling
(zie het V.C.T.-advies nr. 4956 van 27/4/1978) instructies te
laten verstrekken het formulier voor de koper rechtstreeks in zijn
taal ter invulling uit te reiken.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht adviseert
de klacht ontvankelijk, doch niet gegrond. Dit advies wordt
aan de klager medegedeeld.

